

EI BUTLLETÍ

JUNY 2021

**Asessoria
callico S.L.**

EDITORIAL pàgina 3

FISCAL pàgina 4

AP. FISCALS pàgina 9

LABORAL pàgina 10

AP. LABORALS pàgina 15

MERCANTIL pàgina 16

CAL. FISCAL pàgina 18

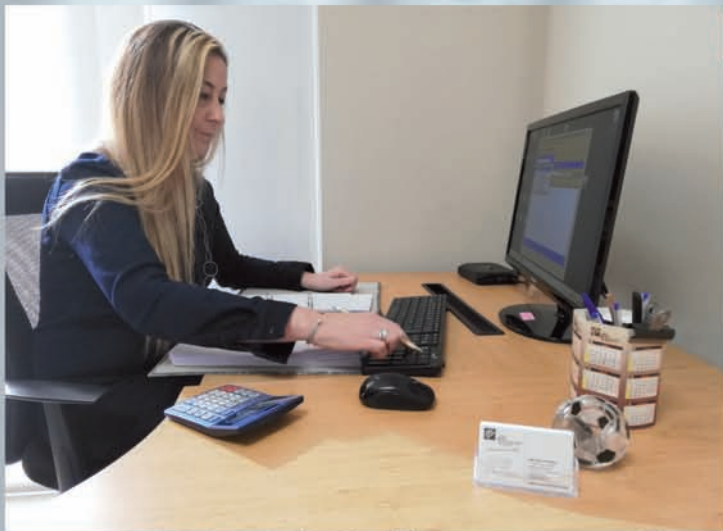
Totes les **NOVETATS** i
l'**ACTUALITAT** sobre la
normativa del moment
en assessoria laboral,
fiscal i mercantil

Un equip de
professionals
des de 1974
al servei
de l'empresa

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
www.acallico.com

professionalitat
servei al client
qualitat i eficàcia

Acallico
S.L.

Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
 - Altes Cens IAE
 - Declaracions d'IVA
 - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
 - Impost de Societats
 - Impost de Transmissions Patrimonials
 - Impost de Successions
 - Recursos i Reclamacions
 - Declaracions de Renda i Patrimoni
 - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil

Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada

Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius

Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
 - Vehicles
 - Vida
 - Decessos
 - Accidents corporals
 - Incendis
 - Robatori i expoliació
 - Pèrdua de beneficis
 - Responsabilitat civil
 - Riscos industrials
 - Construcció
 - Avaries maquinària
 - Muntatge maquinària
 - Protecció familiar
 - Malaltia
 - Combinat llar
 - Combinat del comerç
 - Combinat comunitats propietaris
 - Jubilació
 - Plans de pensions

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com
www.acallico.com

EDITORIAL

UNA VACUNA TAMBÉ PER A L'ECONOMIA, SI US PLAU...

La "vacuna" s'ha convertit en un tema de conversa recurrent: que si a tu també t'han vacunat, que la setmana que ve, que ara ja la segona dosi en quinze dies... El cert és que les xifres de contagiats i defuncions en els grups amb major nivell de vacunació van a la baixa i això és el més important. Amb la "resposta" del problema número 1, el de la salut, en marxa, veurem ara com s'afronta el problema número dos, l'econòmic.

De moment, aquests últims dies es comencen a veure ja turistes per les nostres ciutats, pocs de moment en comparació amb el volum a què estàvem acostumats en algunes zones, però veure'ls amb les seves càmeres i les seves sandàlies amb mitjons a molts ens fa pensar en la recuperació amb optimisme i, a d'altres, en la tranquil·litat que han viscut uns mesos... Mai plou a gust de tothom.

Com sempre, en aquest número ens hem volgut fer ressò d'algunes de les notícies vinculades amb la COVID, com les noves normes a tenir en compte per a la pròrroga dels ERTOS i les bonificacions i ajudes que s'aplicaran els mesos vinents, però també d'altres que no tenen a veure amb la malaltia, i que sempre estan d'actualitat, com per exemple, la fiscalitat que afecta els excònjuges després de la separació.

I parlant de temàtica matrimonial, s'acaba de publicar la Instrucció de la Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública, sobre la tramitació del procediment d'autorització del matrimoni davant d'un notari, que ve a regular com hauran de tramitar els notaris els expedients matrimonials, el que suposa a la pràctica que els nous esposos podran escollir on tramitaran el seu expedient matrimonial, si davant l'encarregat del registre com fins ara o davant notari.

No volem tancar aquest editorial sense fer referència a l'històric acord que s'ha produït dins del grup de països que conformen el G7 (Estats Units, Canadà, França, Alemanya, Itàlia, Japó i Regne Unit) orientat a lluitar contra l'evasió fiscal i les estratègies de les grans multinacionals per a rebaixar la seva factura tributària. L'acord preveu la coordinació entre països sobre l'exigència d'un impost mínim del 15% i l'establiment d'una norma d'aplicació del tribut al territori on les grans multinacionals obtenen els seus beneficis i no només on declaren tenir la seva seu. L'acord s'ha justificat amb l'ànim de què els grans colossos paguin impostos en una quantia més acord a les seves xifres de beneficis. Veurem com s'acull aquest acord per la resta de països.

Ens acomiadem desitjant-los un merescut descans aquestes vacances...

SEPARACIÓ I DIVORCI: COM AFECTA A LA MEVA FISCALITAT?

ELS PROCESSOS DE RUPTURA MATRIMONIAL TENEN CLARES IMPLICACIONS PERSONALS I PATRIMONIALS. PERÒ QUAN UNA PARELLA PENSA A SEPARAR-SE NO SEMPRE TÉ EN COMPTE LES CONSEQÜÈNCIES FISCALS QUE IMPLICARÀ AQUEST CANVI DE SITUACIÓ FAMILIAR. EN LA NEGOCIACIÓ D'AQUESTS PROCESSOS MAI ESTÀ DE MÉS INCORPORAR LA VARIABLE FISCAL PER A TENIR UNA VALORACIÓ GLOBAL REAL DE LA POSICIÓ ECONÒMICA EN QUÈ QUEDA CADA CÒNJUGE.

VEGEM A CONTINUACIÓ LES PRINCIPALS CONSEQÜÈNCIES QUE TINDRÀ EN L'IRPF UN PROCÉS DE SEPARACIÓ I DIVORCI, ESPECIALMENT QUAN EXISTEIXEN FILLS I PROPIETATS COMUNES.

1.- I ARA... QUI PODRÀ EXERCIR L'OPCIÓ PER LA TRIBUTACIÓ CONJUNTA AMB ELS FILLS?

L'opció per la tributació conjunta es contempla en la legislació de l'IRPF com una possibilitat per la qual poden optar dos tipus d'unitats familiars: una primera, la integrada pels cònjuges no separats legalment i els fills menors o discapacitats de qualsevol edat, i la segona (que és la que ara ens interessa): "En els casos de separació legal (...), la formada pel pare o la mare i **tots els fills que convisquin amb l'un o l'altre**" i siguin menors, o majors d'edat incapacitats.

L'opció per tributació conjunta amb els fills pot resultar més beneficiosa per al contribuïent (almenys, en teoria) no només perquè permet aplicar la reducció per tributació conjunta, sinó també perquè els requisits a l'hora d'aplicar determinades deduccions autonòmiques són més flexibles.

D'acord amb la previsió normativa com hem vist, **en els casos de separació legal el criteri per a determinar qui és el progenitor que pot optar per la declaració conjunta amb els fills és el criteri de convivència: el pare o mare a qui s'hagi atribuït la custòdia, i per tant, compleixi el requisit de convivència amb els fills, és el que podrà optar per la declaració conjunta.** El reconeixement del dret a exercir aquesta opció a qui ostenta la custòdia, implica automàticament que l'altre progenitor no pugui recórrer a ella, per ampli que sigui el volum de visites que tingui. A més l'exercici de l'opció abasta a tots els fills amb els quals el progenitor convisqui, la qual cosa impedeix incloure en la declaració només a una part d'aquests i que la resta passi a formar part d'una altra declaració conjunta de l'altre progenitor. De totes maneres, com veurem tot seguit, el fet que un dels pares tributi conjuntament amb els fills no exclou la possibilitat que l'altre es pugui aplicar la part proporcional que li correspongui dels beneficis fiscals que aquests fills puguin generar.

Custòdia compartida: En el cas de la custòdia compartida, com els dos progenitors compleixen la condició de convivència, ells mateixos hauran de decidir quin dels dos és el que optarà per la tributació conjunta. Aquesta opció pot modificar-se en cada exercici, per la qual cosa res impedeix que un any presenti la declaració conjunta un progenitor i al següent, l'altre.

Atenció: cal no confondre el cas de la custòdia compartida amb el de canvis de règim de custòdia durant l'exercici: en cas de custòdia compartida els pares decideixen qui fa la declaració conjunta cada exercici, però en el cas de canvis en el règim de custòdia durant l'any, sempre correspondrà l'opció per la tributació conjunta (regla general) a

qui tingui atribuïda la guarda i custòdia en la data de la meritació, és a dir, a 31 de desembre.

2.- QUI ES BENEFICIARÀ DEL MÍNIM PER DESCENDENTS CORRESPONENT ALS FILLS DEL MATRIMONI?

La llei de l'IRPF recull les quanties corresponents al mínim per descendents en funció del seu nombre: 2.400 € pel primer, 2.700 € pel segon, 4.000 € pel tercer i 4.500 € pel quart i següents. Aquestes quantitats s'incrementen en 2.800 € quan el descendent que genera l'aplicació del mínim és menor de tres anys. Mentre el matrimoni està vigent no hi ha dubte que les quantitats corresponents a aquest concepte s'integraran per la seva total quantia en el cas d'optar per la declaració conjunta, o s'aplicaran per meitats en la renda individual de cada progenitor.

Ara bé, què passarà després de la separació? Els mínims per descendents són quantitats que s'incorporen a la declaració de renda mitjançant un mecanisme complex, però que es tradueixen, al final, en un menor deute tributari per a qui les aplica, per tant, no és indiferent qui pot beneficiar-se d'ells.

D'entrada, el mínim se'l pot aplicar el progenitor que compleix el requisit de convivència, o el que és el mateix, qui té atribuïda la guarda i custòdia dels menors. No obstant això, ja fa uns anys en què el sosteniment econòmic ve a equiparar-se amb la convivència a l'efecte de poder gaudir d'aquest mínim per descendents.

En altres paraules: el progenitor que no té atribuïda la guarda i custòdia i, per tant, no compleix el requisit de convivència en sentit estricte, també podrà aplicar-se el mínim per descendents que aquests generen en cas que els pagui la corresponent prestació d'aliments.

En qualsevol cas, no hem d'oblidar que el mínim per descendents és únic per cada fill, per la qual cosa en cas que els dos progenitors tinguin dret a beneficiar-se d'aquest, cadascun d'ells només podran fer-ho per la meitat de la seva quantia.

En els casos de custòdia compartida, el mínim es pot repartir entre els dos pares, ja que tots dos compleixen la condició de convivents. Si l'atribució de la custòdia es modifica durant l'any, caldrà fixar-se, com a criteri general, en qui la té atribuïda a la data de meritació de l'impost (31 de desembre).

En resum, en funció de les diferents situacions que puguin concórrer en cada cas, el mínim per descendents es podrà aplicar només per un dels pares (per exemple, en el cas en què només un té atribuïda la custòdia i l'altre no passa aliments), o es podrà aplicar la meitat per cadascun (per exemple, en els casos de custòdia compartida o en els quals un en tingui la custòdia i l'altre pagui anualitats per aliments).

Cal no oblidar que, en aquells casos en què un dels pares presenta declaració conjunta amb un fill que té rendes superiors a 1800 €, llavors l'altre progenitor ja no podrà aplicar-se el mínim per aquest fill perquè s'incompleix la condició que el descendent "no presenti declaració amb rendes superiors a 1800 €".

Important: l'aplicació del mínim per descendents per un fill és incompatible amb l'aplicació de la regla especial de càlcul de la quota prevista per l'article 64 per als progenitors que paguen anualitats per aliments.

En aquells casos en què s'extingeix la guarda i custòdia perquè el fill aconsegueix la majoria d'edat, serà el progenitor amb qui convisqui a partir d'aquest moment el que es podrà aplicar el mínim per descendents mentre es continuïn complint les condicions.

3.- ANUALITATS PER ALIMENTS: EXEMPCIÓ PER ALS PERCEPTORS

Des del punt de vista dels fills perceptors, les anualitats per aliments es qualifiquen de rendes exemptes. No han de tributar per aquestes percepcions. Ara bé, aquesta exempció està condicionada per la lletra k) de l'article 7 de la Llei de l'IRPF pel fet que la seva obligatorietat

sigui recollida en una decisió judicial. **No obstant això, les últimes reformes legals en matèria civil admeten la possibilitat de fixar el pagament d'aquestes quantitats també en el conveni regulador formulat davant el secretari judicial o en escriptura pública davant notari, així que, paral·lelament, l'administració tributària també està ampliant l'àmbit d'aplicació de l'exempció en els casos de pagament d'aliments previstos en aquest tipus de documents alternatius a la tradicional sentència de divorci.**

En qualsevol cas, l'exempció sempre està condicionada pel fet que existeixi una obligació de pagament documentada per alguna d'aquestes vies, de manera que l'administració tributària nega sistemàticament la possibilitat de qualificar d'exemptes les prestacions per aliments que es paguen voluntàriament als descendents, fins i tot quan, per exemple, es declara l'obligació de pagar una quantitat i el progenitor obligat paga voluntàriament una quantitat superior: l'exempció no s'estendrà en cap cas a aquest "complement voluntari".

4.- ANUALITATS PER ALIMENTS: NORMES ESPECIALS EN EL PAGADOR

I, què succeeix amb el pagador? El progenitor que paga aliments en aquests casos de separació o divorci perquè així s'ha establert en alguna de les fórmules legals indicades anteriorment (sentència judicial i equiparades), tindrà dret a aplicar-se la regla especial que contempla l'article 64 de la Llei de l'IRPF, que consisteix bàsicament en una separació de la base liquidable general en dues, aplicant l'escala separatament a cadascuna de les seves dues parts.

Es tracta d'un mecanisme que redueix automàticament la progressivitat de l'impost i, en conseqüència, generarà una quota menor. No obstant això, cal no oblidar que, per als mateixos fills, aquest règim especial de divisió de la base entre la part dedicada al pagament d'aliments i la resta, és incompatible amb l'aplicació del mínim per descendents i, per tant, caldrà valorar en cada cas quina de les dues opcions és més beneficiosa.

En una de les seves consultes la DGT ha aclarit que aquest règim especial no podrà aplicar-se per un progenitor que, davant l'incompliment de l'obligació de pagament d'aliments per part de l'altre, hagi de cobrir ell mateix per necessitat totes les despeses de manutenció, vestit, etc. dels fills, malgrat no estar obligat a fer-ho per la sentència de divorci (o documents equiparables).

La vida dona moltes voltes... i l'AEAT també: si després de la separació es produeix la reconciliació davant el jutge, però encara així un dels progenitors continua pagant aliments als fills, l'AEAT no accepta l'aplicació del règim especial de divisió de la base imposable per a aquestes quantitats.

”

5.- PENSIONS COMPENSATÒRIES: RENDIMENTS DEL TREBALL PER AL PERCEPTOR

Juntament amb el pagament d'aliments als fills, l'obligació de pagament d'una pensió compensatòria a favor del cònjuge és una altra de les conseqüències econòmiques que pot aparèixer en un procés de separació i divorci.

A diferència del que hem vist per als aliments pagats als fills, les pensions compensatòries no es declaren exemptes per al cònjuge perceptor, sinó que la seva quantia ha de declarar-se en l'IRPF com a rendiments del treball, per la qual cosa formaran part de la Base Imposable General i tributaran al tipus de gravamen progressiu que correspongui. Aquesta consideració és important, ja que la forma en què es pagui la pensió marcarà totalment la fiscalitat del perceptor: la forta progressivitat del nostre IRPF farà que siguin molt diferents les conseqüències fiscals generades pel pagament d'una pensió compensatòria molt elevada en un únic any a través d'un únic ingrés o d'un bé (dispararà els tipus progressius als tipus més alts de l'escala) o que, per contra, es pagui en forma de renda successiva al llarg de diversos anys (en aquest segon cas la tributació es distribuirà en diversos anys reduint els tipus de gravamen aplicables).

El que moltes vegades es desconeix és que, per a les persones que perceben pensions compensatòries, el límit que marca l'obligació de declarar és inferior al que s'estableix amb caràcter general per als contribuents que obtenen rendiments del treball: en el cas de percepció de pensions compensatòries de l'excònjuge l'obligació de declarar neix quan la xifra de rendiments del treball supera els 14.000 €, xifra inferior als 22.000 € previstos amb caràcter general.

Finalment, en relació amb les pensions compensatòries, també caldrà valorar en cada cas la possibilitat d'aplicar la reducció per rendiment irregular o generat en més de dos anys sempre que es cobri en un únic exercici.

6.- PENSIONS COMPENSATÒRIES: REDUCCIÓ EN LA BASE IMPOSABLE DEL PAGADOR

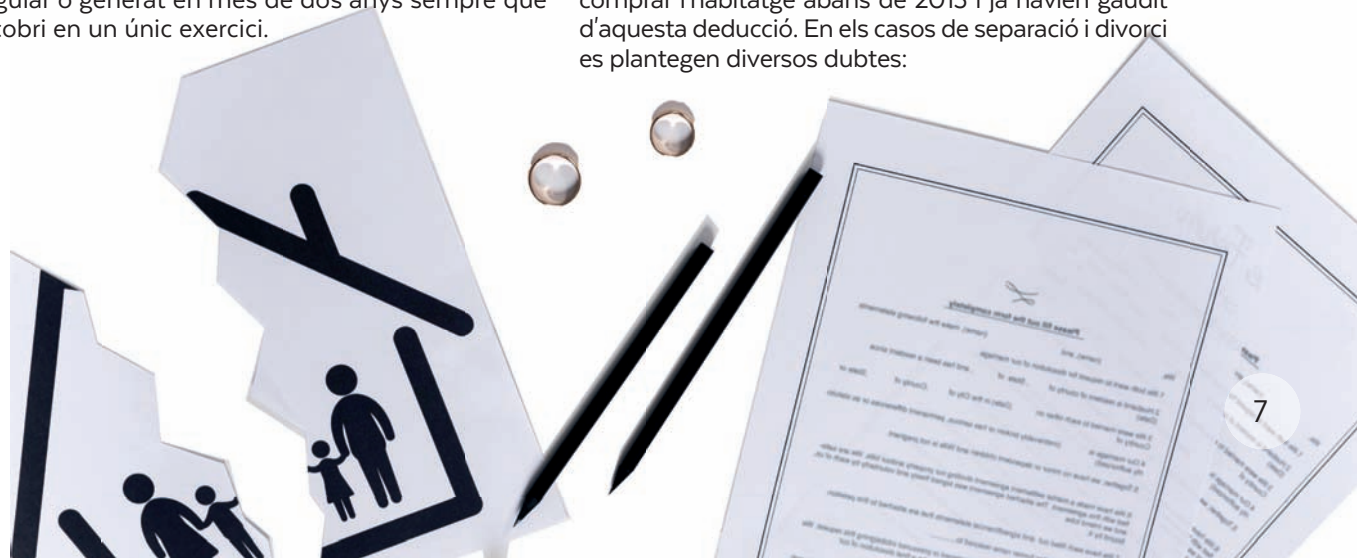
A diferència del que succeïa amb el pagament d'aliments, el pagador d'una pensió compensatòria a la seva excònjuge sí que podrà reduir la quantia pagada per aquest concepte en la seva Base Imposable General i, per tant, l'impost a pagar serà menor.

Perquè això sigui possible, aquest pagament ha de ser obligatori en funció de la sentència o el conveni regulador davant el secretari judicial o en escriptura pública, opcions que l'AEAT va acceptant gradualment com ja hem indicat. Per contra, la reducció no podrà aplicar-se per les quantitats pagades entre excònjuges de manera voluntària mitjançant lliuraments puntuals o periòdics, encara que es denominin "pensió compensatòria" perquè aquests pagaments no vénen impostos per sentència judicial o la resta de mitjans admesos.

No és necessari afegir que, per descomptat, perquè la reducció pugui ser aplicable, les pensions compensatòries han d'haver-se pagat efectivament, per la qual cosa per a gaudir de la reducció no és suficient amb la declaració de l'obligació de pagament sinó que es requereix el seu compliment real. **Només es podrà reduir en la base el realment pagat, tant si s'ha complert l'obligació com estava previst o si, davant el seu incompliment, s'ha procedit a l'embargament d'aquestes quantitats en la nòmina del pagador.**

7.- QUI ES PODRÀ BENEFICIAR DE LA DEDUCCIÓ PER INVERSIÓ EN HABITATGE HABITUAL SI LA CASA ERA DELS DOS I ARA NOMÉS HI VIURÀ UNA DE LES PARTS?

La deducció per inversió en habitatge habitual s'aplica actualment només per a aquells contribuents que van comprar l'habitatge abans de 2013 i ja havien gaudit d'aquesta deducció. En els casos de separació i divorci es plantegen diversos dubtes:

- a) Pot continuar aplicant la deducció per inversió en habitatge habitual el seu propietari quan ja no viu en ella perquè, a conseqüència del divorci, s'ha adjudicat el seu ús a l'excònjuge i fills del matrimoni? Sí. Així ho venia establint el Reglament de l'IRPF en els articles reguladors de la deducció fins a la seva derogació, però que formen part del règim vigent en 2012 pel qual es continua regint de manera transitòria. Ara bé, la deducció només s'aplicarà per la part del pagament que correspongui a la seva proporció de titularitat de l'habitatge.
- b) Si a conseqüència del divorci s'adjudica el 100% de l'habitatge a un dels cònjuges, podrà aquest aplicar-se la deducció per inversió en habitatge habitual pel 50% que adquireix en aquest moment tot i que l'adquireix després de 2013 i sense haver-se aplicat prèviament la deducció per inversió en habitatge habitual per aquesta part? Encara que tradicionalment es donava resposta negativa a aquesta pregunta, ja que el nou adquirent no complia els requisits per a accedir a la deducció respecte del 50% que adquiria amb la dissolució del matrimoni, la resolució del Tribunal Econòmic Administratiu Central d'1 d'octubre de 2020 reconeix el dret a aplicar la deducció sobre aquest 50% que percep amb l'extinció del condomini el cònjuge a qui s'adjudica.
- c) I si l'habitatge és a mitges dels dos excònjuges, però només un d'ells paga la hipoteca? El criteri que determina la possibilitat d'aplicar la deducció i la seva quantia és el criteri de titularitat, no el de pagament dels deutes vinculats a l'habitatge. En conseqüència, en el cas plantejat, el contribuent que paga el 100% de la hipoteca només podrà deduir-se el 50% del pagat en concepte d'inversió en habitatge habitual, ja que només és titular de la meitat.

8.- I L'EXEMPCIÓ PER REINVERSIÓ EN L'HABITATGE HABITUAL: ENS LA PODEM APLICAR ELS DOS?

El guany patrimonial obtingut en la venda de l'habitatge habitual que es destina a la compra d'un nou habitatge habitual queda exempta de gravamen. Els dos cònjuges tindran dret a l'exempció si venen conjuntament l'habitatge i cadascun d'ells reinverteix en l'adquisició d'un nou habitatge habitual la part que li correspongui. Ara bé, si el temps passa, han d'anar amb compte perquè per a algun d'ells (a vegades, per als dos) l'habitatge pot anar perdent el seu caràcter d'habitatge habitual i, en conseqüència, la seva venda deixarà de donar dret a l'exempció per reinversió.

La Direcció General de Tributs ha considerat en algunes respostes a consultes formulades pels contribuents que la venda realitzada per l'excònjuge que no ha residit en l'habitatge no tindrà dret a

l'exempció per reinversió, ja que l'immoble ha perdut el seu caràcter d'habitatge habitual per a ell, mentre que sí que pot generar aquest tracte beneficiós la part del guany que correspon a l'excònjuge que ha residit en ell, per a qui, per tant, sí que constitueix el seu habitatge habitual.

9.- IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES PER L'HABITATGE CONJUGAL PER AL CONTRIBUENT QUE NO ES QUEDA A VIURE EN ELL?

En els casos en què un immoble de la nostra propietat no constitueix el nostre habitatge habitual, ni ens genera rendiments de capital (per exemple, no està llogat) ni està afecte a activitats econòmiques, hem de tributar per la imputació de renda immobiliària que ens genera i que es calcula en un 1,1 o un 2% del seu valor cadastral (per exemple, ser propietari d'un segon habitatge que tenim a la nostra disposició amb un valor cadastral de 100.000 €, suposarà integrar en la nostra Base Imposable General 2.000 € conseqüència d'aquest règim d'imputació de rendes, com si els haguéssim guanyat).

Què succeeix en aquells casos en què un immoble de la nostra propietat no compleix cap d'aquestes condicions perquè és l'habitatge en què resideix el nostre excònjuge? En aquests casos haurà d'informar-se l'habitatge com a habitatge en què concorre aquesta circumstància i com a regla general, no generarà imputació de renda immobiliària.

10.- ELS BENEFICIS FISCALS VINCULATS A LA QUALIFICACIÓ D'HABITATGE HABITUAL ES PERDEN QUAN SORTIM D'ELL A CONSEQÜÈNCIA DEL DIVORCI?

La qualificació com a habitatge habitual d'un immoble requereix que mantinguem la nostra residència habitual en ell durant, almenys, tres anys. Perd aquesta qualificació l'habitatge que ha constituït la nostra residència habitual, però que hem hagut d'abandonar abans de transcorreguts tres anys per causa del divorci? Tot i que la normativa exigeix per a la qualificació com a habitatge habitual d'un immoble que el contribuent hagi tingut un període de residència habitual en la mateixa de, com a mínim, tres anys, aquesta condició no es considera incomplida quan es deixi de residir en ella abans d'aquest període per diverses raons justificades que impliquin un canvi de domicili, entre les quals s'inclou la separació matrimonial.

En conseqüència, qualsevol benefici fiscal que s'hagi gaudit atenent la qualificació d'habitatge habitual d'aquest immoble no haurà de regularitzar-se (no es perd) quan aquesta qualificació es desvirtui, és a dir, no hagi estat el nostre habitatge habitual un mínim de tres anys a causa de la separació o divorci.

CANVIS EN LES ADJUDICACIONS PREVISTES EN EL TESTAMENT? DONCS ATENT A LES CONSEQÜÈNCIES FISCALS...

ÉS MOLT HABITUAL QUE ELS HEREUS PROCEDEIXIN A FER CANVIS EN LES ADJUDICACIONS PREVISTES PEL TESTAMENT, BÉ SIGUI PER A RACIONALITZAR LA DISTRIBUCIÓ O BÉ PER ACORDS EN INTERÈS DE TOTS O ALGUNS D'ELLS. PERÒ NO SEMPRE ES TÉ EN COMPTE QUE AQUESTS ACORDS PODEN SUPOSAR EL PAGAMENT D'IMPOSTOS ADDICIONALS.

QUAN EL TESTADOR PROPOSA I L'HEREU DISPOSA...

El Tribunal Suprem ha confirmat la posició favorable d'aquesta tributació addicional en un cas tan habitual com el següent: el testament del pare deixa l'usdefruit universal a la seva vídua i la nua propietat de tots els béns als seus tres fills a parts iguals.

En lloc de mantenir aquesta distribució, els hereus el dia que s'adjudiquen l'herència decideixen la reorganització següent: la vídua lliura l'usdefruit que li corresponia sobre tots els béns als seus fills i a canvi es queda amb la propietat plena de la meitat d'un bé i, en sentit contrari, els fills lliuren a la seva mare aquesta meitat del bé i reben la resta de béns en ple domini, ja que la seva mare els lliura l'usdefruit.

Els fills tributen només per la nua propietat atribuïda en testament, però l'oficina gestora exigeix als fills addicionalment l'impost de successions reportat per l'adquisició de l'usdefruit que els fa titulars totals del bé.

La sentència deixa clar que ens trobem davant negocis jurídics fruit de la voluntat dels hereus i diferents, per tant, a la transmissió de l'herència, i que, per tant, han de tributar com a negocis diferents: es produeix una consolidació de domini en els fills i una adquisició de propietat en la mare que podran generar liquidacions addicionals per l'impost de successions i donacions o per l'impost sobre transmissions patrimonials.

NOVETATS NORMATIVA LABORAL

Reial decret-llei 7/2021, de 27 d'abril, de transposició de directives de la Unió Europea en les matèries de competència, prevenció del blanqueig de capitals, entitats de crèdit, telecomunicacions, mesures tributàries, prevenció i reparació de danys mediambientals, desplaçament de treballadors en la prestació de serveis transnacionals i defensa dels consumidors.

Reial decret 366/2021, de 25 de maig, pel qual es desenvolupa el procediment de presentació i ingrés de les autoliquidacions de l'Impost sobre les Transaccions Financeres i es modifiquen altres normes tributàries.

Ordre HAC/510/2021, de 26 de maig, per la qual s'aprova el model 604 "Impost sobre les Transaccions Financeres. Autoliquidació" i es determina la forma i el procediment per a la seva presentació.

RIDERS, AUTÒNOMS, PRÒRROGA D'ERTOS... REFORMES APROVADES I EN PROJECTE

A NINGÚ SE LI ESCAPA QUE VIVIM MOMENTS DE CANVIS IMPORTANTS. TOTS TENIM LA PERCEPCIÓ QUE, DES DEL MARÇ DE 2020, LA NOSTRA VIDA ÉS DIFERENT DE COM HO ERA ABANS: ENS HEM ACOSTUMAT AL TELETREBALL, A ESTAR A CASA A LES 10 DURANT UNA LLARGA TEMPORADA, A NO ANAR TANT DE RESTAURANT COM ABANS O DEMANAR MÉS QUE ABANS QUE ALGÚ ENS PORTI EL MENJAR A CASA. POTSER JA ESTEM EN AQUESTA "NOVA NORMALITAT" QUE ENYORÀVEM DES DE LA FINESTRA QUAN GAIREBÉ NO PODÍEM SORTIR... I AMB LA QUE ANEM "BREGANT" EL MILLOR QUE PODEM, ENCARA QUE MOLTS, SI EM PERMETEN, CONTINUEM TROBANT A FALTAR COM EREN LES COSES ABANS, PER QUÈ NEGAR-HO.

AIXÍ QUE VEUREM QUINS SÓN ELS PRINCIPALS CANVIS NORMATIUS LABORALS PUBLICATS I ELS QUE ESTAN EN PROJECTE, MOLTS D'ELLS RELACIONATS AMB LA NOVA SITUACIÓ VISCUDA PER LA PANDÈMIA.

1.- PRÒRROGA DE LES AJUDES PER ALS AUTÒNOMS

En el moment de redactar aquestes línies, el Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions ha fet públic l'acord assolit amb les principals associacions d'autònoms per a estendre fins al 30 de setembre el conjunt de prestacions reconegudes a aquest col·lectiu a partir de març de 2020 per a ajudar a compensar els efectes de la pandèmia, i que inclou el manteniment de les prestacions extraordinàries vigents per als qui encara no poden desenvolupar normalment la seva activitat.

- Es manté la prestació extraordinària per suspensió d'activitat als autònoms en suspensió temporal d'activitat conseqüència d'una resolució administrativa orientada a contenir la pandèmia. La quantia de la prestació s'eleva al 70% de la base mínima de cotització. A més, l'autònom quedarà exonerat de pagar les quotes a la Seguretat Social, encara que aquest període li comptarà com cotitzat i, si s'escau, serà compatible amb ingressos del treball per compte d'altri fins a 1,25 vegades el SMI.
- Es manté la prestació compatible amb l'activitat per a aquells treballadors que, reunint el requisit de carència per accedir a la prestació ordinària de cessament d'activitat, compleixen dues exigències addicionals: una, que la seva facturació en el segon i tercer trimestre de 2021 caigui el 50%, enfront del segon i tercer trimestre de 2019; i dos, no haver obtingut durant el segon i tercer trimestre de 2021 uns rendiments nets computables fiscalment superiors a 7.980 €.
- Per aquells que no compleixin els requisits per a accedir a aquesta prestació ni al cessament ordinari, podran sol·licitar una prestació extraordinària del 50% de la base mínima de cotització quan acreditin una caiguda d'ingressos del 50% (els ingressos del segon i tercer trimestre de 2021 hauran de ser inferiors als del primer trimestre de 2020) i no tenir uns rendiments nets computables en aquests sis mesos de 2021 superiors a 6.650 €.
- Es continua reconeixent, però adaptant el període de referència que s'amplia a set mesos, la prestació per a autònoms de temporada, que és del 70% de la base mínima i requereix no tenir ingressos superiors a 6.650 € en el segon i tercer trimestre de 2021.

Important: L'acord inclou a més un règim d'exoneracions de les quotes a la Seguretat Social per a tots els treballadors per compte propi que han estat protegits en el període anterior (uns 460.000 entre febrer i maig) d'acord amb els percentatges següents: al juny del 90%, al juliol del 75%, a l'agost del 50% i al setembre del 25%.

2.- NOVES NORMES DE CÀLCUL PER A LA COTITZACIÓ DELS AUTÒNOMS

Encara que no està definit del tot el moment de la seva aplicació és clar que vénen temps de canvis per a les cotitzacions dels autònoms. La proposta que hi ha sobre la taula sembla que inclou les mesures següents:

- El tram en què se situï la persona autònoma en funció del seu nivell d'ingressos determinarà la quantia de la seva cotització, de manera que aquells autònoms amb majors rendiments afrontaran cotitzacions superiors. Queda pendent acabar de concretar com es determina aquest tram al principi, quan és incert el volum de rendiments que s'obtindrà, encara que es podria plantejar una qualificació inicial provisional que després es podria modificar un nombre de vegades limitat al llarg de l'any.
- El nou model, que podria ser aplicable a partir de 2023 (inicialment s'havia parlat de la seva vigència el 2022), suposa una classificació dels autònoms en 13 grups en funció dels seus nivells de renda, de manera que el grup d'ingressos inferior arribaria fins als 3.000 € anuals i el de renda superior es fixaria a partir dels 48.000 € anuals aproximadament.
- La cotització mínima podria establir-se inicialment en uns 200 € per al primer grup i en uns 400 € per a l'últim. Progressivament i durant un període de nou anys aquestes quantitats s'anirien adaptant per a acabar fixant-se en una cotització mínima de 90 € al mes per al tram inferior i de 1.220 € al mes per al superior. No obstant això, també es contempla la possibilitat d'escurçar aquest període transitori d'ajust de cotitzacions per als diferents grups.

3.- PRORROGATS ELS ERTOS I EL SEU TRACTAMENT ESPECIAL FINS A SETEMBRE

El Reial decret llei 11/2021, de 27 de maig, de mesures urgents per a la defensa de l'ocupació, la reactivació econòmica i la protecció dels treballadors autònoms, incorpora la pròrroga dels ERTOS fins a setembre i, amb ells, de les mesures que impliquen: mesures de flexibilitat i mesures extraordinàries en matèria d'exoneracions en les cotitzacions a la Seguretat Social de les empreses; mesures extraordinàries en matèria de protecció per desocupació de les persones treballadores; i mesures complementàries de protecció necessàries per a garantir l'estabilitat en l'ocupació, evitant acomiadaments i destrucció de llocs de treball.

- Els sectors ultraprotegits segons codi CNAE tindran exoneracions majors per als casos dels treballadors que es reincorporin a l'activitat: del 95% per a les empreses amb menys de 50 treballadors i del 85% per a les que tenen 50 o més en els mesos de juny, juliol, agost i setembre.
- Quan es mantingui als treballadors suspesos, hi haurà una exoneració del 85% al juny, juliol i agost i del 70% al setembre si l'empresa té menys de 50 treballadors. En el cas de comptar amb 50 treballadors o més, les exoneracions seran del 75% al juny, juliol i agost i del 60% al setembre.
- Tres nous sectors s'inclouen en la llista d'ultraprotegits (1419 – Confecció d'altres peces de vestir i accessoris, 4637 – Comerç a l'engròs de cafè, te, cacau i espècies i 7420 – Activitats de fotografia) i d'ella en surten cinc (1811 – Arts gràfiques i serveis relacionats amb aquestes, 2670 – Fabricació d'instruments d'òptica i equip fotogràfic, 4741 – Comerç al detall d'ordinadors, equips perifèrics i programes informàtics en establiments especialitzats, 5122 – Transport espacial i 7734 – Lloguer de mitjans de navegació).
- Els ERTOS per limitació d'activitat es veuran prorrogats amb un nou esquema d'exoneracions: si l'empresa té menys de 50 treballadors, serà del 85% al juny i juliol, i del 75% a l'agost i setembre. Si l'empresa té 50 treballadors o més, l'exempció serà del 75% al juny i juliol i del 65% a l'agost i setembre.
- En el cas de les empreses que vegin impedit el desenvolupament de la seva activitat en els pròxims quatre mesos en algun dels seus centres de treball a conseqüència de les restriccions

administratives per a lluitar contra la pandèmia podran sol·licitar un ERTOS d'impediment i tindran una exoneració en les seves cotitzacions a la Seguretat Social durant el període de tancament i fins al 30 de setembre de 2021, que serà del 100% de l'aportació empresarial durant el període de tancament si tenen menys de 50 treballadors i del 90% si tenen 50 treballadors o més.

- Per als treballadors fixos discontinus i aquelles persones que fan treballs fixos i periòdics que es repeteixin en dates concretes, s'incorpora l'obligació que les empreses procedeixin a la seva incorporació efectiva durant els períodes teòrics de crida, preveient a continuació que, en cas que no puguin desenvolupar la seva activitat en el període de crida, es procedirà a la seva afectació pels expedients de regulació temporal d'ocupació vigents amb data d'entrada en vigor d'aquesta norma o autoritzats amb posterioritat.
- Es manté així mateix la regla de "comptador a zero" per al càlcul de les prestacions de desocupació "consumides".
- Els professionals de les arts en espectacles públics que tinguessin dret a l'accés extraordinari a les prestacions econòmiques per desocupació, podran continuar percebant-les fins al 30 de setembre de 2021.

4.- RIDERS I NO RIDERS: ELS “ALGORITMES” ARRIBEN A L'ESTATUT DELS TREBALLADORS.

La problemàtica de la situació laboral dels riders, els repartidors de les plataformes de repartiment a domicili com Glovo o Deliveroo, no és nova. Fa anys que jurisprudència i doctrina dediquen part del seu temps a intentar definir la posició d'aquests treballadors a partir dels trets característics de la seva prestació laboral: són realment autònoms o, més aviat, “falsos autònoms”? Pot encaixar en el concepte “clàssic” de “treballador per compte d'altri” algú a qui li organitza el seu treball un “algoritme”?

Les tecnologies de la informació i de la comunicació han envaït les nostres vides i això, juntament amb els nous hàbits de consum, ha estat crucial a l'hora de precipitar el debat i resolució de la problemàtica laboral dels treballadors de les grans plataformes de repartiment, amb la corresponent modificació de la normativa que realitza el Reial decret llei 9/2021, d'11 de maig (BOE de 12 de maig) de modificació de l'Estatut dels Treballadors per a garantir els drets laborals de les persones dedicades al repartiment en l'àmbit de plataformes digitals.

La norma ha estat dictada després d'un acord entre el Govern i alguns dels sindicats representatius dels treballadors i de les organitzacions empresarials. No obstant això, no hem d'oblidar que la regulació té el seu origen en la labor desenvolupada per la Inspecció de Treball amb l'ànim de desemmascarar la situació d'aquests treballadors que s'integren formalment com a autònoms en la Seguretat Social, mentre que les característiques del seu treball semblaven situar-los dins del marc dels treballadors contractats per compte d'altri.

Així les coses, durant els últims anys diverses sentències han anat resolent sobre la qualificació de les prestacions de serveis dels riders en plataformes digitals de repartiment, fins a arribar a la Sentència del Tribunal Suprem de 25 de setembre de 2020 que va declarar el caràcter laboral de la prestació realitzada per aquests treballadors a partir de la necessitat d'adaptar els tradicionals requisits de dependència i alienitat al context sociolaboral i econòmic actual.

L'argument és clar: en la societat postindustrial el requisit de dependència que ha caracteritzat tradicionalment la prestació laboral s'ha flexibilitzat i les innovacions tecnològiques actuals permeten la instauració de sistemes de control digitalitzats de la prestació de serveis. Conseqüència: la nova realitat productiva obliga a adaptar les notes de “dependència” i “alienitat” que caracteritzen el contracte laboral al context actual.

I en aquest context de canvi tecnològic, les facultats d'organització, control i sanció que corresponen a l'empresa poden ser exercitades de moltes maneres, i una d'elles totalment vigent és la denominada “gestió algorítmica del servei” o de les condicions de treball a través d'una plataforma digital.

I, en què consisteix aquesta “gestió algorítmica”?

La gestió algorítmica suposa l'utilització d'eines digitals de vigilància, anàlisi i presa de decisions empresarials. Aquesta fórmula està substituint en molts casos el procés de presa de decisions tradicional per part de les persones responsables d'un equip o de l'empresa en diversos àmbits, des dels més senzills i clars, com controlar el temps de treball, fins a d'altres més complexos i “sensibles” com la cerca de paraules claus en documents de CV per a facilitar la selecció de personal.

Amb aquests exemples senzills ja veiem els avantatges d'estalvi de temps i diners que l'ús d'algoritmes pot suposar

Però si traslladem aquest raonament a l'organització de les feines que han de realitzar un nombre elevat de treballadors, que no es troben físicament al mateix lloc, en què el resultat final percebut pel client ve molt marcat per com cada treballador realitza l'encàrrec... llavors els avantatges d'automatitzar decisions poden multiplicar-se. Una altra cosa és la valoració personal que fem del fet que, de sobte, és una regla matemàtica a partir de formes d'anàlisis que recorren a la intel·ligència artificial, i no una persona (la figura tradicional de la gerència o la direcció), la que organitza la feina i decideix qui treballa, quant, quan, qui s'encarrega de cada comesa, qui promociona...

Així estan funcionant les plataformes de repartiment: utilitzant la intel·ligència artificial per a donar resposta en el menor temps possible i de

la millor manera possible (segons el seu criteri) a la sol·licitud del client basant-se en l'anàlisi de les dades recopilades, i tot això sense necessitat de comptar amb un superior que distribueixi i organitzi la feina entre els repartidors. Això es pot veure com un avantatge indiscutible per al client que espera la comanda a casa seva perquè un ordinador dissenya la fórmula perquè li arribi (almenys, teòricament) el millor i abans possible, però també com un perill potencial per al treballador la posició del qual sembla quedar exclusivament en mans de la "màgia matemàtica".

En aquesta línia, dues són les modificacions que incorpora aquest Reial decret llei en l'Estatut dels Treballadors:

- La primera afecta a totes les empreses, no només les de repartiment, i ve a afegir un nou dret per als representants dels treballadors en l'article 64 de l'Estatut: el dret a "ser informat per l'empresa dels paràmetres, regles i instruccions en els quals es basen els algorismes o sistemes d'intel·ligència artificial que afecten la presa de decisions que poden incidir en les condicions de treball, l'accés o manteniment de l'ocupació, inclosa l'elaboració de perfils".
- La segona afecta particularment als repartidors, ja que suposa la introducció d'una nova Disposició Addicional en què declara la **presumpció de laboralitat del treball prestat per aquests**: "es presumeix inclosa en l'àmbit d'aquesta llei l'activitat de les persones que presten serveis retribuïts consistents en el repartiment o distribució de qualsevol producte de consum o mercaderia, per part d'ocupadors que exerceixen les facultats empresarials d'organització, direcció i control de manera directa, indirecta o implícita, mitjançant la gestió algorítmica del servei o de les condicions de treball, a través d'una plataforma digital." La conseqüència d'aquesta previsió a la seva entrada en vigor l'agost vinent serà, per tant, l'obligatorietat d'incorporar als repartidors com a personal contractat laboralment i d'alta en el règim general de la Seguretat Social.

NOVETATS NORMATIVA LABORAL

Ordre ISM/189/2021, de 3 de març, per la qual es regula el Registre electrònic d'apoderaments de la Seguretat Social.

Reial decret llei 9/2021, d'11 de maig, pel qual es modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per a garantir els drets laborals de les persones dedicades al repartiment en l'àmbit de plataformes digitals.

Reial decret llei 11/2021, de 27 de maig, sobre mesures urgents per a la defensa de l'ocupació, la reactivació econòmica i la protecció dels treballadors autònoms.

ES PODEN SUMAR ELS DIES DEL PERMÍS PEL NAIXEMENT DELS FILLS FIXAT EN EL CONVENI AL VIGENT PERMÍS DE PATERNITAT DE SETZE SETMANES?

L'Estatut dels Treballadors venia reconeixent tradicionalment un permís de dos dies pel naixement d'un fill als pares. Els convenis col·lectius milloraven sovint aquesta previsió, incorporant un, dos o més dies addicionals per a allargar així aquest permís retribuït pel naixement.

A partir de 2019, el Reial decret llei 6/2019, introdueix importants modificacions en l'àmbit del tradicional permís pel naixement i paternitat:

- Queda suprimida tota referència al permís retribuït de dos dies pel naixement de fill (modificació art. 37.3 ET): aquest permís desapareix de l'Estatut.
- Les anteriors causes de suspensió del contracte per maternitat i per paternitat es van eliminar i van passar a constituir la nova causa de suspensió del contracte per "naixement", i que comprèn el part i la cura del menor de dotze mesos.
- La suspensió del contracte per "naixement", suspèn el contracte de treball de la "mare biològica" durant setze setmanes i suspèn el contracte de treball del "progenitor diferent de la mare biològica", igualment durant setze setmanes, amb el que queda equiparada la durada de la suspensió del contracte de treball pel naixement de tots dos progenitors amb l'objectiu d'aconseguir una igualtat real i efectiva i la implicació igualitària en la cura. **L'equiparació es va realitzant de manera progressiva, però des de l'1 de gener de 2021 l'equiparació és plena: cada progenitor gaudeix de setze setmanes.**
- Tant en el cas de la mare biològica com en el de l'altre progenitor, són "obligatòries les sis setmanes ininterrompudes immediatament posteriors al part" (article 48.4 ET), obligació incorporada amb l'objectiu d'assegurar la protecció de la salut en el cas de la mare, i en el cas de l'altre progenitor "per al compliment dels deures de cura previstos en l'article 68 del Codi Civil".

No obstant això, i malgrat aquesta desaparició de la previsió legal, **alguns convenis col·lectius continuen mantenint els dies de permís retribuït pel naixement d'un fill.**

La Sentència del Tribunal Suprem de 27 de gener de 2021 resol precisament el procés iniciat pels treballadors d'una empresa el conveni col·lectiu de la qual estableix: "A més del permís legalment establert, [el treballador] disposarà de tres dies naturals comptats des de la data en què es produeixi el part". Els treballadors consideraven que continuaven tenint dret a aquest permís addicional, però l'empresa es negava al seu reconeixement en entendre que

aquesta millora del conveni quedava sense efecte un cop desapareguda la previsió general del permís en l'Estatut i allargada la suspensió del contracte per a mares i pares amb caràcter general de setze setmanes.

En opinió d'aquest alt Tribunal era la durada diferent de la suspensió del contracte per paternitat i de maternitat allò que justificava l'existència d'aquest permís de dos dies addicionals pel naixement, que sempre es van plantejar com un complement a la suspensió del contracte per paternitat que precisament es començava a computar "des de la finalització del permís pel naixement d'un fill, previst legalment o convencionalment". Tot això, en opinió d'aquest òrgan judicial, significava i tenia com a premissa que aquest permís per naixement d'un fill s'havia de gaudir abans de la suspensió del contracte, en concret, en el moment del naixement del fill.

També considera el Suprem que la coincidència entre el moment en què s'imposa l'equiparació de la durada dels permisos i la desaparició del permís de naixement de l'Estatut obliga a concloure que la supressió del permís retribuït de dos dies per naixement d'un fill és conseqüència directa de l'equiparació de la durada de la suspensió del contracte de treball.

A més, si aquest permís es mantingués, el Tribunal posa l'atenció sobre la paradoxa que podria suposar que l'altre progenitor tingués un permís major (16 setmanes més 2 dies) que la mare (16 setmanes).

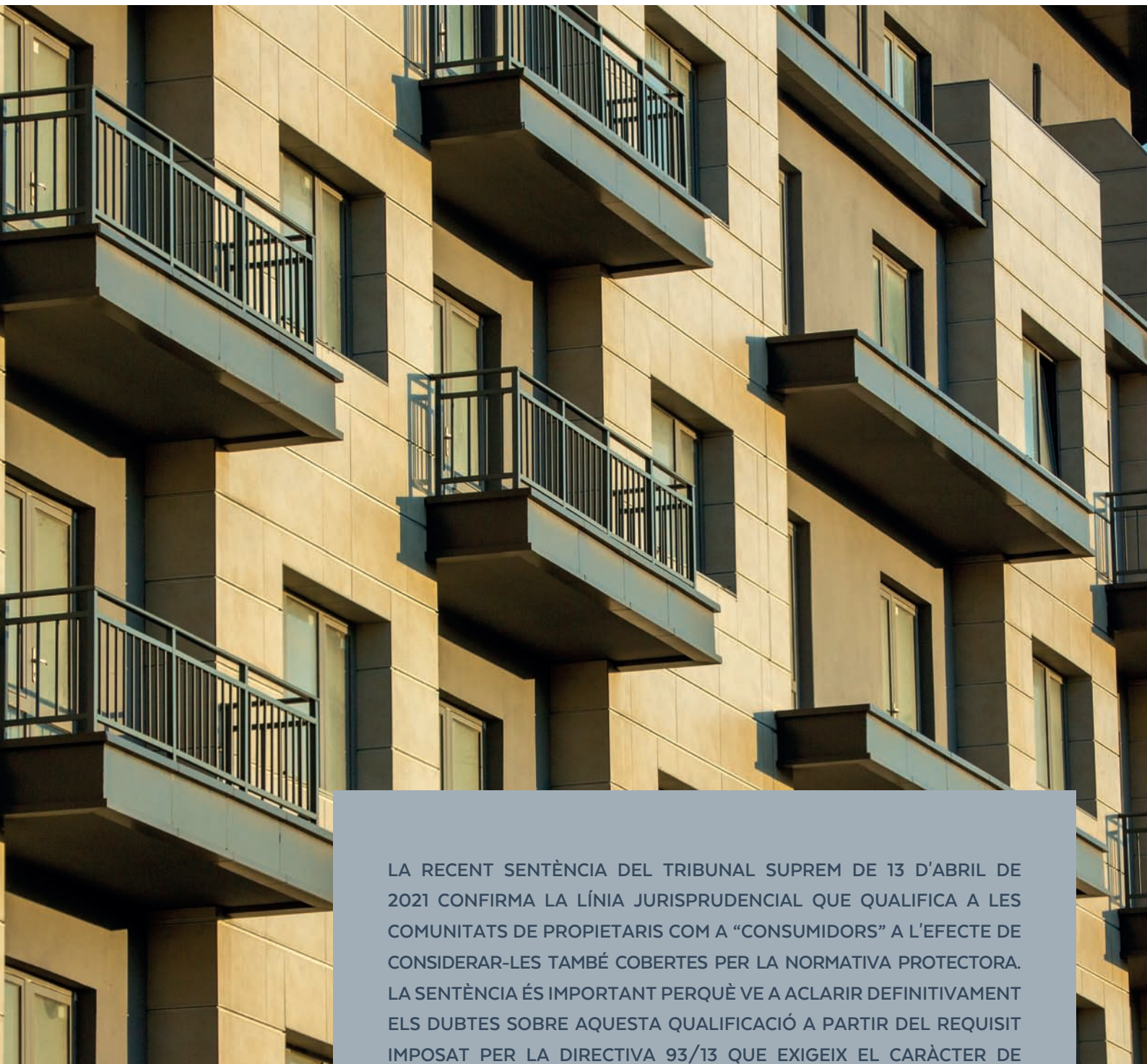
Totes aquestes premisses atribuïdes al cas concret, porten al Tribunal Suprem a concloure que és difícil entendre com el conveni pot millorar una norma actualment inexistente, ja que la referència del conveni d'aquesta empresa a una millora sobre el "permís legalment establert" havent desaparegut el mateix, manca de sentit. A més es preveu el seu gaudi just després del part, la qual cosa per al Tribunal resulta incompatible amb el gaudi del permís pel naixement que també està previst per a aquest mateix moment.

Per aquests i d'altres arguments, el Tribunal Suprem nega la possibilitat d'afegir al nou període de setze setmanes de suspensió els dies de permís retribuït pel naixement que pugui preveure el conveni col·lectiu.

MERCANTIL

MAJOR PROTECCIÓ PER A LES COMUNITATS DE PROPIETARIS DESPRÉS DE LA SEVA QUALIFICACIÓ COM A "CONSUMIDORS" PEL TRIBUNAL SUPREM

LA RECENT SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM DE 13 D'ABRIL DE 2021 CONFIRMA LA LÍNIA JURISPRUDENCIAL QUE QUALIFICA A LES COMUNITATS DE PROPIETARIS COM A "CONSUMIDORS" A L'EFFECTE DE CONSIDERAR-LES TAMBÉ COBERTES PER LA NORMATIVA PROTECTORA. LA SENTÈNCIA ÉS IMPORTANT PERQUÈ VE A ACLARIR DEFINITIVAMENT ELS DUBTES SOBRE AQUESTA QUALIFICACIÓ A PARTIR DEL REQUISIT IMPOSAT PER LA DIRECTIVA 93/13 QUE EXIGEIX EL CARÀCTER DE "PERSONA FÍSICA" PER A PODER ACCEDIR A AQUESTA COBERTURA ESPECIAL COM A CONSUMIDOR

Les comunitats de propietaris estan formades per persones físiques o jurídiques, però com a entitat manquen de personalitat jurídica, i per descomptat, és clar que no són persones físiques.

La legislació protectora de consumidors i usuaris s'ha posicionat tradicionalment davant de la posició de feblesa que tenim com a consumidors però identificant generalment al consumidor susceptible d'abús amb una persona física. No obstant això, fa temps que es planteja la necessitat d'ampliar aquesta protecció a altres entitats que, malgrat no tenir la naturalesa de persones físiques, signen contractes amb empreses en qualitat de consumidors finals d'un servei, i s'entén que també haurien d'estar protegides pel dret de consum. **Aquest és el cas de les comunitats de propietaris, per tant: són les comunitats de propietaris "consumidors" per a la normativa protectora?**

El Text Refós de la Llei General per a la Defensa de Consumidors i Usuaris s'havia centrat en l'activitat dels subjectes per a determinar la seva protecció, concretant que aquesta agruparia a "les persones físiques o jurídiques que actuen en un àmbit aliè a una activitat empresarial o professional". No obstant això, aquesta redacció deixava fora a les entitats sense personalitat jurídica, com les comunitats de propietaris. Així que va caldre esperar a la seva reforma en 2014 perquè s'inclogués en el seu article 3 una referència més àmplia: "Són també consumidors a l'efecte d'aquesta norma les persones jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica que actuïn sense ànim de lucre en un àmbit aliè a una activitat comercial o empresarial". **La nova redacció ja permetia incloure a les comunitats de propietaris en el seu àmbit de protecció.**

Llavors, quin és el problema?

El problema és que la Directiva 93/13 recull un concepte de consumidor molt més limitat que fa referència a "tota persona física que, en els contractes regulats per la present directiva actuï amb un propòsit aliè a la seva activitat professional", per la qual cosa els ens sense personalitat, com les comunitats de propietaris, que no compleixen la condició de ser "persones físiques" quedarien fora del seu àmbit d'aplicació.

Com han solucionat aquest conflicte de normatives els Tribunals?

La jurisprudència del Tribunal Suprem ha utilitzat un concepte ampli de "consumidor" incloent en el seu marc a les entitats com les comunitats de propietaris, ja que entén que es tracta de subjectes que contracten serveis com a consumidors i que ni els utilitzaran en el desenvolupament d'una activitat econòmica, ni els vincularan a cap mena d'iniciativa amb ànim de lucre. Ara bé, sempre planejava la possible contradicció entre aquesta línia jurisprudencial més oberta i la previsió tancada de la Directiva.

La posició del Tribunal de Justícia Europeu reforça la interpretació del Tribunal Suprem.

El Tribunal de Justícia Europeu en la seva Sentència de 2 d'abril de 2020 va tenir ocasió de posicionar-se sobre aquest punt en un assumpte referent a la figura del "condomini" italià, concepte jurídic que, d'acord amb el dret d'aquest país, ni és una persona física ni és una persona jurídica. La posició del TJUE va ser que el dret de propietat no té una regulació harmonitzada en l'àmbit europeu, per la qual cosa, en el cas de les comunitats de propietaris, cada país els podrà donar la carta de naturalesa que consideri com a persones jurídiques o no. Igualment entén que l'harmonització que realitza la Directiva és mínima, pel que permet als Estats adoptar disposicions que garanteixin un major nivell de protecció als consumidors. Per tot l'anterior, conclou el TJUE que, encara que una entitat com el condomini italià no estigui compresa expressament dins del marc d'aplicació de la Directiva 93/13, els Estats poden aplicar disposicions d'aquesta Directiva a subjectes que queden fora del seu àmbit sempre que aquesta interpretació dels òrgans jurisdiccionals garanteixi un nivell de protecció més elevada dels consumidors i no contravingui els Tractats.

Per tot l'esmentat anteriorment, el Tribunal Suprem confirma, amb la força que li confereix la sentència del TJUE, que les comunitats de propietaris s'han de qualificar de consumidors a efectes que els siguin reconeguts tots els drets i la protecció incorporada per la normativa de consum.

CALENDARI FISCAL

Selecció de dates principals

JULIOL 2021

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (juny 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

Segon trimestre 2021 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda (segon trimestre 2021)

Estimació directa 130

Estimació objectiva 131

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (juny 2021). 349

Autoliquidació (segon trimestre 2021) 303

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (segon trimestre 2021) 349

26

SOCIETATS I IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

Declaració anual 2020

Entitats el període impositiu de les quals coincideixi amb l'any natural 200, 206, 220, 221

30

IVA

Autoliquidació (juny 2021) 303

AGOST 2021

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (juliol 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

30

IVA

Autoliquidació (juliol 2021) 303

SETEMBRE 2021

20

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte

Grans empreses (agost 2021) 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (juliol i agost 2021) 349

30

IVA

Autoliquidació (agost 2021) 303

Hemeroteca - titulars

Les empreses digitals hauran de pagar al juliol la tasa Google dels dos primers trimestres

Cinco días, 11/6/2021

La compravenda d'habitatges es dispara a l'abril un 65,9%, fins a les 42.211 operacions

Expansión, 11/6/2021

Ábalos anuncia una ajuda de fins a 19.200 euros per a la rehabilitació d'habitatges

El País, 11/06/2021

la clau de l'èxit

COMPRA

VENDA

LLOGUERS

SERIETAT

EXPERIÈNCIA

PROFESSIONALS
DEL SECTOR

 Finques Callicó
immobiliària

 núm. 465
Aicat 1572

C/ Mn. Cinto Verdaguer, 15
Tel. i fax 972 32 14 07
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
finques@finquescallico.com
www.finquescallico.com